

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki sorularımın **Adalet Bakanı Sayın Abdulhamit Gül** tarafından Anayasa'nın 98'inci ve TBMM iç tüzüğünün 96 ve 99'uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Ayşe ACAR BAŞARAN
Batman Milletvekili

Savaş ve süreklileşen çatışma süreci nedeniyle Suriye'nin Halep kentinden Türkiye'ye göç etmek durumunda kalan 31 yaşındaki N.K., İstanbul Sultangazi'de 2017 yılında bir tekstil atölyesinde sigortasız şekilde çalışmaya başladıktan sonra patronları tarafından sistematik olarak tecavüze maruz bırakılmıştır. Patronları 31 yaşındaki Cihan A. ve 40 yaşındaki Süleyman T.'nin sistematik şekilde tecavüze maruz bıraktığı N.K., özellikle ağabeylerinin kendisine zarar vermesinden korktuğu için cinsel saldırıya maruz bırakıldığını gebe olduğunu fark edene kadar kimseyle paylaşamamıştır. Cinsel saldırı sonucu hamile kalan N.K. bu süreçte tıbbi, hukuki ve psikolojik bir destek alamamış ve kürtaj imkanına erişememiştir. Doğum sonrası bebeği ise çocuk esirgeme kurumuna teslim edilmiştir.

Ağır travmalar yaşayan N.K., 1 yıl sonra konuyu adli mercilere taşıyarak failler hakkında şikayetçi olmuştur. Nitelikli cinsel saldırı suçlamasıyla başlatılan soruşturmada Cumhuriyet savcısı, N.K.'nin reşit olmasını gerekçe göstererek cinsel saldırı beyanını rızaya dayalı cinsel ilişki olarak yorumlayarak, delil yetersizliği ve faillerin beyanını esas alarak 'kovuşturmaya yer yok' kararı vermiştir. Soruşturma boyunca N.K., hukuki bir destek alamadığı gibi soruşturma aşamasında delillerin toplanması için yapılması gereken işlemler göz ardı edilmiştir. Cinsel saldırı suçundan mağdur olan bir mülteci, hukuki yardım alma hakkı yani barodan avukat talep etme hakkı konusunda dahi bilgilendirilmemiştir. Bu konuda adli makamlar tarafından bilgilendirme yapılmadığı için kendisini herhangi bir avukat ile temsil etmemiştir. Savcılık makamı maddi gerçeğe ulaşmak için lehte ve aleyhte tüm delilleri toplamak ile yükümlüken

böyle somut bir vakada bu yöntemle başvurmadığı iddia edilmektedir. Bu anlamda beden muayenesi ve DNA testi yapılmadığı iddia edilmektedir.

Soruşturma sonucunda ‘kovuşturmaya yer yoktur’ kararı verilmesi üzerine dosya Anayasa Mahkemesi’ne taşınmıştır. Ayrımcılık yasağının ihlali, mağdurun hukuki yardım alma hakkına erişememesi, etkili başvurma hakkının ortadan kalkması ve yetkili makamların etkin ve eksiksiz soruşturma yürütememesi üzerine Anayasa Mahkemesine yapılan başvuru, ihlallerin bu denli açık olduğu bir dosyada ve AİHM’in cinsel saldırı suçlarında vermiş olduğu emsal kararlar göz ardı edilerek ret edilmiştir.

Bu bağlamda;

- 1- Cinsel saldırı suçundan mağdur olan N.K.’ye hukuki yardım alma hakkı, yani barodan avukat talep etme hakkı neden sağlanmamış ve sahip olduğu haklar konusunda kendisi neden bilgilendirilmemiştir?
- 2- Savcılık makamının maddi gerçeğe ulaşmak için lehte ve aleyhte tüm delilleri toplamak ile yükümlüken, DNA tespiti gibi yöntemlere başvurmadığı iddiası doğru mudur?
- 3- N.K.’nin beden muayenesi ve DNA testi yapılmadığı iddiası doğru mudur?
- 4- Mağdurun hukuki yardım alma hakkına erişememesi, etkili başvurma hakkının ortadan kalkması ve yetkili makamların etkin ve eksiksiz soruşturma yürütememesi yargılamanın yeniden yapılması için yeterli gerekçeler değil midir?
- 5- N.K.’nin yaşadığı sistematik cinsel saldırı ve yargı eliyle ikinci defa mağdur edilmesi konusunda Bakanlığınız ivedilikle, Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığıyla ortaklaşarak bir girişimde bulunacak mıdır?
- 6- 2011 yılından itibaren Türkiye’de tacize ve tecavüze uğramış ve bakanlığınız kayıtlarına girmiş yabancı uyruklu kadın sayısı kaçtır?